

Η ΕΙΔΗΣΗ από την «Καθημερινή»: «Είναι πολύ δύσκολο να φανταστεί κανείς πως θα ήταν η Ελλάδα σήμερα αν δεν είχαν εισρεύσει στη χώρα με δική τους βούληση πάνω από ένα εκατομμύριο μετανάστες. Στα περίπου 17 χρόνια που πέρασαν, από την αρχή της μαζικής μετανάστευσης, η χώρα άλλαξε ριζικά. Οι αγροτικές περιοχές ξαναζωντάνεψαν, μεγάλα έργα υποδομής ολοκληρώθηκαν και τα ασφαλιστικά ταμεία δέχθηκαν σωτήριες εισφορές από τους νέους εργαζόμενους. Η δε συμβολή των οικονομικών μεταναστών συνετέλεσε τα μέγιστα στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας». Θα μου πείτε, για ποιούς τα λέω όλα αυτά; Τα αφιερώνω στους πολυποίκιλους και πολυώνυμους Ελληναράδες, που οτιδήποτε κακό συμβαίνει στην Ελλάδα το φορτώνουν, χωρίς δεύτερη κουβέντα, στους Αλβανούς, στους Ρουμάνους, στους Πολωνούς, στους Κούρδους, στους Αφγανούς, στους Ιρακινούς και σε όλους γενικά τους οικονομικούς μετανάστες που δουλεύουν στην Ελλάδα για ένα κομμάτι ψωμί, όπως για ένα κομμάτι ψωμί δούλευαν επί δεκαετίες εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες στην Αμερική, στη Γερμανία, στο Βέλγιο, στην Αυστραλία, στον Καναδά και όπου αλλού μπορούσαν να βρουν μεροκάματο.

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΑΣΤΕ στο φαι-

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

νόμμο του ρατσισμού στην Αυστραλία, με αφορμή τα αποτελέσματα πρόσφατης έρευνας στην Ελλάδα για τους μετανάστες, την παρουσία των οποίων πολλοί αντιμετωπίζουν ως πρόβλημα, ακόμα και ως απειλή για την οικονομία ή τους ντόπιους εργάτες. Τι μας θυμίζει αυτή η στάση μερί-

θτικά στην ανάπτυξη της αυστραλιανής οικονομίας και της ανεργίας.

ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ ότι η παρουσία νέων μεταναστών διογκώνει την ανεργία δεν ευσταθεί, γιατί η απορρόφηση των νέων μεταναστών παρουσιάζεται κυρίως σε φθίνοντες

Το Φαινόμενο του Ρατσισμού

δας συμπατριωτών μας; Μα φυσικά όλα όσα κατά καιρούς μας σεβίρουν στην 5η Ήπειρο πολιτικοί και αντιμεταναστευτικά κινήματα, για να δικαιολογήσουν τη μείωση του ετήσιου αριθμού νέων μεταναστών που δέχεται η χώρα. Τα ανωτέρω όμως αποτελούν ένα ιδεολόγημα άσχετο με την πραγματικότητα. Γιατί έρευνες διακεκριμένων οικονομολόγων, που αντίθετα με τα όσα υποστηρίζουν κάποια στελέχη της πολιτικής, δείχνουν ότι οι νέοι μετανάστες συμβάλλουν

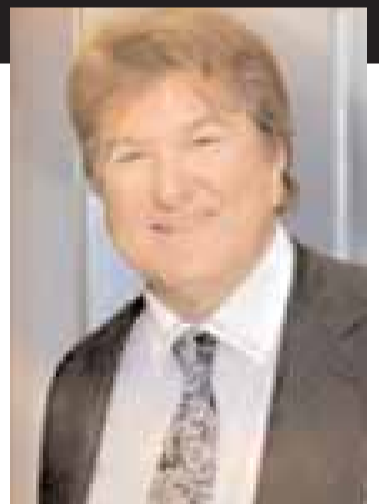
ή μη ανταγωνιστικούς κλάδους, όπου υπάρχουν κενά προσφοράς εργασίας ή προσφορά περιστασιακής απασχόλησης, όπου οι Αυστραλοί εργαζόμενοι δεν είναι πρόθυμοι να αποδεχτούν. Αλλά και στην Ελλάδα ελάχιστα συμπατριώτες μας δέχονται να κάνουν «σκληρή» δουλειά. Πού να βρει κανείς σήμερα Ελληνίδα οικιακή βοηθό; Τα γιατί έχουν πλημμυρίσει από αλλοδαπούς εργάτες και τεχνίτες. Στα χωράφια απασχολούνται χιλιάδες ξένοι. Και τα καλοκαίρια,

στα ξενοδοχεία των νησιών, στις ταβέρνες, στις καφετέριες της νεολαίας, όλο το ζόρι της λάτρας και του σερβιρίσματος το τραβάνε ιδρωκοπόντας Σκοπιανοί και πολλοί άλλοι αλλοδαποί καθώς και Οθωμανοί, καταπώς λέει το τραγούδι του Χατζηδάκη. Ακόμα περισσότερο, η εργασία των μεταναστών προσθέτει «ευημερία» και σώζει θέσεις εργασίας του ντόπιου δυναμικού. Χρωστάμε λοιπόν σε αυτούς τους ανθρώπους, δεν μας χρωστάνε.

ΕΝΑ άλλο συνηθισμένο στερεότυπο κατά των μεταναστών είναι ότι πυροδοτούν την αύξηση της εγκληματικότητας. Η ψυχρή λογική των αριθμών δεν επιβεβαιώνει αυτή την άποψη που τρέφεται κυρίως από τα υψηλά ποσοστά εγκληματικότητας των χωρών προέλευσης ορισμένων μεταναστών. Όλα αυτά τα επιχειρήματα δεν προσφέρουν τίποτε άλλο από το να πυροδοτούν το φαινόμενο του ρατσισμού. Το γεγονός ότι και στην ιδιαίτερή μας πατρίδα αντιμετωπίζεται το ίδιο πρόβλημα, δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας ότι ο ρατσισμός άρχισε να αναβιώνει σε πολλά κράτη, με απρόβλεπτες συνέπειες στο μέλλον και οι κυβερνήσεις έχουν χρέος έναντι των νομίμων πολιτών τους να ενεργήσουν άμεσα στην απόσβεση αυτού του φαινομένου πριν πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Από διανομέας φορεμάτων στην Αθήνα έγινε ο πλουσιότερος Έλληνας της Αυστραλίας

Έζησε δύσκολα και φτωχικά χρόνια στην Ελλάδα, μετανάστευσε στην Αυστραλία, σήμερα είναι δισεκατομμυριούχος, ο πλουσιότερος Έλληνας της χώρας και από τους πλουσιότερους κατοίκους της αλλά κουβαλά μια πίκρα "που δεν ξεπερνιέται" για την συμμετοχή του στα ελληνικά ποδοσφαιρικά πράγματα.

Ο λόγος για τον **Κώστα Μακρή**, τον μοναδικό Έλληνα δισεκατομμυριούχο της Αυστραλίας, που λέει χωρίς περιστροφές πως η μεγαλύτερη ήττα στην ζωή του ήταν η ανάμειξη του με την Παναχαϊκή.

Σύμφωνα με τον ετήσιο κατάλογο των 200 πλουσιότερων Αυστραλών, τον οποίο δημοσιεύει το έγκυρο περιοδικό BRW ο κ. Μακρής και ο γιος του, Ρος, συγκεντρώνουν μια περιουσία ύψους ενός δισεκατομμυρίου, 200 εκατομμυρίων δολαρίων Αυστραλίας και βρίσκονται στις πρώτες 30 θέσεις των πλουσιότερων κατοίκων της χώρας. Μάλιστα ο κ. Μακρής είναι και ο πρώτος δισεκατομμυριούχος Έλληνας της Αυστραλίας. Ο Κώστας Μακρής και ο γιός του Ρος είναι οι μεγαλύτεροι ιδιο-

κτήτες ακινήτων στη Νότιο Αυστραλία.

Ο ομογενής επιχειρηματίας μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1963. Δούλεψε αρχικά στα χυτήρια και αργότερα αγόρασε μια αλυσίδα μαγαζιών Fast Food, μεταπηδώντας στην συνέχεια στον κλάδο ακινήτων. Σήμερα έχει πολλά εμπορικά κέντρα, το Ortus House στην Αδελαΐδα και το Bonnyridge Plaza στα περίχωρα του Σίδνεϊ, ενώ έχει και επιχειρήσεις στην Ελλάδα.

Με την ευκαιρία της αγοράς ενός νέου εμπορικού κέντρου στη Μελβούρνη, ο κ. Μακρής μίλησε στο "Νέο Κόσμο" και αποκάλυψε άγνωστες πτυχές της ζωής του.

Γεννήθηκε στο Ληγουριό της Επιδαύρου. Γρήγορα η οικογένεια του εγκαταστάθηκε στο Χολαργό όπου και μεγάλωσε. Στην "πιάτσα" αρχίζει να "ψήνεται" από την ηλικία των 12, όταν αρχίζει να δουλεύει για έναν οίκο μόδας. Ήταν όμως, δύσκολοι καιροί για την Ελλάδα και όπως χιλιάδες άλλοι Έλληνες πήραν το δρόμο της ξενιτιάς για να βρουν ένα καλύτερο αύριο έτσι κι εκείνος φτάνει στη Νότιο Αυστραλία σε ηλικία 16 ε-

τών. Αρχίζει να δουλεύει σε ένα χυτήριο. "Πάντα έψαχνα για τη μεγάλη ευκαιρία. Άλλωστε, το όνειρο όλων ήταν να βγάλουμε ορισμένα χρήματα και να γυρίσουμε πίσω στην Ελλάδα", είπε.

Έχοντας συμπληρώσει λιγότερα από δύο χρόνια παραμονής στην Αυστραλία ο Κώστας κάνει τα πρώτα επιχειρηματικά ανοίγματα. Ξεκινάει μ' ένα μαγαζί fish & chips για να ανοίξει στη συνέχεια ένα σουπερ-μάρκετ, για να καταλήξει στα τέλη της δεκαετίας του '70 ιδιοκτήτης αλυσίδας. Κάποια στιγμή πουλάει

τις επιχειρήσεις κρατώντας όμως τα ακίνητα. Η πώληση ενός εξ'αυτών φέρνει τον Κώστα στον αστερισμό των εμπορικών κέντρων, κάνοντας την παρθενική αγορά το 1987. Σήμερα έχει δημιουργήσει μια αυτοκρατορία.

Και τώρα τι είναι εκείνο το οποίο κάνει τον Κώστα να χαμογελά;

Πρώτον και κύριο η οικογένειά μου, απαντά και σπεύδει να προσθέσει. "Εδώ που έχω φτάσει επιχειρηματικά θέλω τώρα να ζήσω και λίγο τη ζωή μου".

Θέλει να ταξιδέψει, να γνω-

ρίσει περισσότερες χώρες να γλεντήσει ακόμα πιο πολύ το "Ouzo Palace", το πολυτελές σκάφος του που είναι αγκυροβολημένο στη Μαρίνα του Φλοίσβου. "Τώρα το ευχαριστιέμαι μόνο δύο μήνες το χρόνο. Ιδανικά, θα ήθελα κάποια στιγμή να ζω 6 μήνες στην Ελλάδα και 6 μήνες στην Αυστραλία", είπε.

κόσμου (8.848 μέτρα). Το ταξίδι αυτό θα κοστίσει στο Γιάννη περίπου 40.000 δολάρια αλλά ο ίδιος λέει πως "αξίζει τον κόπο και το χρήμα".

Ο ομογενής Γιάννης Καζανάς ξεκινά την ανάβασή του στο Έβερεστ

Μαζί με μια ομάδα ορειβατών ο ομογενής **Γιάννης Καζανάς** από τη Μελβούρνη ξεκινά σήμερα την προσπάθειά του να κατακτήσει την υψηλότερη κορυφή στον κόσμο, το θρυλικό Έβερεστ, στα Ιμαλάια. Ο 38χρονος ομογενής λίγο πριν ξεκινήσει το δύσκολο εγχείρημά του ανέφερε: "Περάσαμε μέσα από καταπληκτικές πεδιάδες της Μογγολίας και έχουμε κατασκηνώσει στη βάση του βουνού. Μετά από δυο-τρεις μέρες προκειμένου να εγκλιματιστούμε θα ξεκινήσουμε την ανάβασή μας με πρώτο στόχο τα 5700 μέτρα. Από απόσταση 20 χιλιομέτρων το Έβερεστ φαίνεται υπέροχο". Η κορυφή των Ιμαλαίων είναι το ψηλότερο σημείο του κόσμου (8.848 μέτρα). Το ταξίδι αυτό θα κοστίσει στο Γιάννη περίπου 40.000 δολάρια αλλά ο ίδιος λέει πως "αξίζει τον κόπο και το χρήμα".